

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, prin care solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Melnic Ilie XXXXX, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 24.01.2017 – 04.08.2017 (prima instanță);
2. 07.09.2017 – 19.10.2017 (instanța de apel);
3. 29.01.2018 – 04.04.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei /sediul Rezina/ din 04 august 2017, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, Melnic Ilie a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 290 alin. (1) și art. 292 alin. (1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa, în baza:

- art. 290 alin. (1) Cod penal – închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni;
- art. 292 alin. (1) Cod penal – închisoare pe un termen de 2 ani.

În conformitate cu art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin absorbția pedepsei mai blânde de pedeapsa mai aspră, lui Melnic Ilie i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani închisoare.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat executarea pedepsei numite cu închisoarea, stabilindu-i un termen de probă de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Melnic Ilie pe parcursul unei perioade nedeterminate de timp până la 01.11.2016, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, a păstrat în gospodăria proprie situată în xxxxx, un cartuș de vânătoare calibru 12 cu glonte, cu lovitură centrală, asamblat artizanal, cu folosirea

tubului confecționat industrial în URSS în anul 1984, destinat pentru efectuarea tragerii din arme de vânătoare cu țeava lisă, lovitură centrală, cal. 12, care, potrivit concluziilor raportului de expertiză judiciară balistică nr.34/12/2/1-R-2018 din 22.11.2016 se referă la categoria munițiilor.

Tot el, pe parcursul unei perioade nedeterminate de timp până la 01.11.2016, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopul său, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, a păstrat în gospodăria proprie situată în XXXXX un borcan din sticlă ce conținea pulbere fără fum în cantitate de 50,10 grame, care, potrivit concluziilor raportului de expertiză judiciară chimică nr.34/12/2/2-R-2097 din 06.12.2016, se atribuie la categoria substanțelor explozive slabe.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate conform art. 290 alin. (1) Cod penal – *Păstrarea munițiilor fără autorizația corespunzătoare*, și conform art. 292 alin. (1) Cod penal – *Păstrarea substanțelor explozive fără autorizația corespunzătoare*.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura r. Rezina, Stavinschi Olesea, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care să se încaseze de la inculpat cheltuielile judiciare în sumă de 1 826,93 lei, invocând că prima instanță nejustificat, interpretând eronat prevederile legislației naționale procesual penale, a respins solicitarea acuzatorului în partea încasării din contul condamnatului, în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare sus indicate, în baza art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, prima instanță urma să decidă și să dispună încasarea din contul inculpatului a sumei de 1 826,93 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2017, apelul declarat a fost respins ca nefondat și menținută sentința.

4.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță la pronunțarea sentinței, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunile imputate.

Privitor la numirea pedepsei, instanța de apel a menționat că la numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului prima instanță a respectat prevederile art. 6, 7, 61, 75 – 78 Cod penal, și a stabilit o pedeapsă echitabilă.

Instanța de apel a indicat că cerințele procurorului sunt neîntemeiate, pe motiv că din actele anexate la dosar, s-a constatat că prin ordonanța din 03.11.2016 s-a dispus efectuarea expertizelor, mai mult, procurorul nici nu a specificat și probat din care acte procesuale rezultă suma solicitată, astfel, instanța de apel a indicat că, în cazurile când expertizele au fost dispuse de organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de

stat, conform prevederilor art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală (red. 05.04.2012), care sunt mai favorabile inculpatului.

5. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2017, invocând:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- instanța de apel nu a luat în considerație faptul că în cadrul cauzei penale, de către stat au fost suportate cheltuieli în sumă de 1 826,93 lei, în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale și anume efectuarea expertizelor, sumă ce urma a fi încasată de la inculpat;

- art. 229 Cod de procedură penală indică obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat;

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal constată că acesta este inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul sa conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel, Colegiul penal menționează că, rapoartele de expertiză nr. 34/12/2/1-R-2018 (f.d. 18-24) și nr. 34/12/2/2-R-2097(f.d. 32-34) au fost efectuate în baza ordonanței OUP reprezentat de ofițerul superior de urmărire penală al Secției Urmărire penală a IP Rezina, Cobîlcean Dumitru(f.d. 14-15) și nu la solicitarea inculpatului, aceste acțiuni procesuale țin de administrarea probatoriului și formularea învinuirii, iar conform art. 75 alin. (3) al Legii nr. 68 din 14 aprilie

2016, cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, „cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală.”, conform art. 227 alin. (2) pct. 5), alin. (3) Cod de procedură penală „Cheltuielile judiciare cuprind sumele în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală și se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.”

Prin urmare Colegiul penal indică că, suma de 1 826,93 lei, este compusă din costul pentru efectuarea acțiunilor procesuale și anume efectuarea expertizelor pe caz, cheltuieli ce sunt prevăzute de art. 227 alin. (2) pct. 5) Cod de procedură penală.

Colegiul penal invocă că aceste cheltuieli sunt puse pe seama statului prin intermediul organelor de resort care pornesc urmărirea penală și se compun din cheltuieli evidente și necesare în vederea constatării faptei infracționale, administrării probelor însă nu constituie cheltuieli suplimentare suportate de către organul de urmărire penală sau de către instanță, în legătură cu efectuarea urmăririi penale sau judecarea cauzei.

Astfel decizia atacată este legală, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către în procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Tăut Dorina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 octombrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Melnic Ilie XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **04 aprilie 2018**.

Președinte

Judecători

Ursache Petru

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin